

ת"פ 11032/08/22 - מדינת ישראל נגד אלי שעירי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 11032-08-22 מדינת ישראל נ' שעירי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל אלי שעירי (עציר)
-----------------	--	---------------------------------

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע ביום 8.2.2023 על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, המחזיק שישה אישומים, בחמש עבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); שלוש עבירות היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק; עבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 1413 סיפא לחוק; ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק.

2. בהתאם לאמור בכתב האישום, בין החודשים ינואר עד יולי בשנה שעברה, התפרץ הנאשם לעסקים שונים בעיר ראשון לציון - משרד, חנויות וגלידריה תוך שהוא מסב בחלק מהמקרים נזק לדלתות ומנעולים, וכן פרץ לרכב, כל זאת במטרה לגנוב רכוש. שוויו של הרכוש שנגנב אינו ידוע במדויק למאשימה (מיספור האישומים הוא על פי כתב האישום המקורי, ממנו נמחקו חלק מן האישומים):

א. אישום מס' 2: הנאשם התפרץ למשרדי חברת Ehouse שם פרץ לחמישה תאי אחסון וגנב מהם שני מחשבים ניידים, אייפד, מקדחה ומברגה.

ב. אישום מס' 4: הנאשם התפרץ לחנות הבגדים "שמרון מותגים" וגנב פרטי לבוש שונים.

ג. אישום מס' 5: הנאשם התפרץ לגלידריית "דלי קרים" וגנב כסף מזומן מן הקופה.

ד. אישום מס' 6: הנאשם התפרץ לחנות "גוד פארם", ממנה גנב בשמים ומכשירי גילוח.

- ה. אישום מס' 7: הנאשם התפרץ לחנות הבגדים "רות אטלייה" וגנב פרטי לבוש ואביזרים.
- ו. אישום מס' 8: הנאשם התפרץ לרכב מסוג ע"י שבירת חלון וגנב מתוכו כלי עבודה.

רקע עובדתי ודיוני

3. בין הצדדים לא הייתה הסכמה עונשית. טרם שמיעת הטענות לעונש התבקש על ידי הנאשם תסקיר של שירות המבחן.
4. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם מתאר את קורות חייו, רווק בן 71 שהוצא למשפחת אומנה בהיותו כבן 10 שנים. הנאשם סיים 5 שנות לימודים ושרת שירות צבאי מלא כחייל מקא"ם. התנהגותו הוגדרה שולית ועוברת חוק והוא בעל עבר פלילי מכביד (כ-37 הרשעות קודמות במגוון עבירות, כולל עבירות רכוש רבות). לאורך השנים ריצה מאסרים ממושכים, נכנס ויצא ממסגרות שונות ואף דר ברחוב. לאורך השנים ניהל אורח חיים בלתי יציב, שולי, עברייני, ונעדר יציבות תעסוקתית. הנאשם סובל מבעיית התמכרות, הוא ניסה להשתלב בקהילה טיפולית אך לא התמיד, לא שיתף פעולה והשתתפותו הופסקה. כיום משולב הנאשם במסגרת המעצר בתוכנית תל"מ (הכנה לגמילה מסמים), משמש כחונך עבור עצורים חדשים ומביע מחויבות לטיפול.
5. שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל דפוסים עברייניים מושרשים וכי לאורך השנים התקשה להיענות לגבולות פנימיים וחיצוניים. כגורמי סיכון נלקחו בחשבון התמכרותו לאורך השנים לאלכוהול, מאפייניו השוליים והעברייניים וקשייו לשמור על יציבות במסגרות שונות כמו גם בהליכי שיקום. היעדר מערכות תמיכה משמעותיות בחייו, אי לקיחת אחריות והשלכת האחריות על גורמי האכיפה ועל בעיית השתייה. כגורמי סיכוי נלקחה בחשבון הבעת המוטיבציה להירתם לתהליכים שיקומיים במסגרת המעצר וההכרה הראשונית בהתמכרות. **שרות המבחן המליץ על עונש מאסר והמשך שילובו בתוכנית הטיפולית בה מצוי היום במסגרת שב"ס.**
6. בטיעונה לעונש הצביעה המאשימה על כך שאין מדובר באירוע התפרצות חד פעמי אלא בעיסוק כדרך חיים, המאופיין בשיטתיות ובתכנון. המאשימה הדגישה את הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ובראשם הקניין, הפרטיות ותחושת הביטחון. עוד ציינה כי יש להחמיר בענישה בעבירות הרכוש כדי להוקיע ולמגר תופעה זו ולתת משקל בכורה לשיקולי הרתעה וגמול. המאשימה ביקשה, בהתבסס על פסיקה, לקבוע מתחם ענישה של 36 עד 55 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המאשימה שללה את האפשרות לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום לאור האמור בתסקיר. עם זאת, נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם לקח אחריות, הודה וחסך זמן שיפוטי. לפיכך, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הגבוה של מתחם הענישה, 50 חודשי מאסר בפועל, וכן להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר (ובחפיפה זה לזה) כך שיוטלו סה"כ 62 חודשי מאסר בפועל.

7. ההגנה בטיעונה לעונש ציינה את גילו המבוגר של הנאשם 71, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, לצד קשיים ראייתיים בעקבותיהם תוקן כתב האישום. לטעמה, הפסיקה אשר הוגשה מטעם המאשימה אינה רלוונטית לענייננו, שהרי לא מדובר בפריצה לדירה אלא פריצה לעסק. ההגנה מציינת כי התסקיר כולל סתירות בנאמר בו ונשענת על התיעוד בכלא בציינה את התוכנית בה הוא משתתף היום, בהתמדתו, בשיתוף הפעולה שלו, השתתפותו בקבוצות ובמפגשים ומחויבותו לטיפול. עוד צוינו בעיותיו הרפואיות, מצוקתו, נסיבות חייו הקשות, העובדה כי ננטש על ידי הוריו בהיותו כבן 10, משפחת האומנה, והיותו דר רחוב מגיל צעיר. לסיום מציינת ההגנה כי אירועי הפריצה פסקו ארבעה חודשים לפני המעצר וכי הפריצות לא לוו בתחכום. לשיטתה, מתחם הענישה לכל אישום צריך לנוע בין מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר בפועל. ההגנה סבורה כי עונש המאסר הכולל צריך לעמוד לכל היותר על 20 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסרים המותנים.

8. הנאשם ציין בדברו האחרון כי אין בכוונתו לשוב לעולם הפשע, תש כוחו וישיבה בכלא בגילו היא ביזיון. עוד הוסיף כי "עשרה חודשים נראים כמו 3 שנים", וציין את קשייו הבריאותיים.

דין והכרעה

9. בהתאם לסעיף 40ג לחוק והלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.14)), כאשר כתב האישום כולל מספר עבירות, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים נפרדים.

10. בענייננו מדובר אמנם בדפוס פעולה דומה שחוזר על עצמו, אך כל אחד מהאישומים מתאר אירוע נפרד, שתוכנו ובוצע בנפרד, ובכל אחד מהם נפגעי העבירה שונים. על כן נכון יותר לקבוע מתחם ענישה לכל אישום בנפרד, ולאחר מכן לגזור עונש כולל לכל האירועים. מתחם הענישה ייקבע כתמיד ועל פי הוראות החוק בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. לפי הפסיקה יש לנקוט בגישה מחמירה ביחס לעבירות רכוש שהפגיעה בהן עולה אף מעבר לנזק הממוני הגלום בהן. ר' לעניין זה רע"פ 1708/08 לוי נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 21.2.08):

12. "בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם... ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריאח - כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".

13. באשר לפגיעה בערכים המוגנים, בפסיקה הודגש כי הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית גם כאשר מדובר בפריצה לבית עסק ולא רק כאשר מדובר בהתפרצות לדירת מגורים. במעשיו פגע הנאשם בזכות לקניין, בצורך להבטיח לבעלי העסקים יכולת לנהל את עסקיהם באופן תקין ורציף, תוך שמירה על תחושת ביטחון הציבור ורכושו, שכן מעשי התפרצות וגניבה יכולים להסתבך ולסכן את הציבור: **"אמנם בענייננו אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם"** (ע"פ 37298-02-12 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' ברונפמן** (פורסם בנבו, 17.05.12), וכן: **"אין להקל ראש בפגיעה הנגרמת גם כאשר ההתפרצות והגניבה מבוצעות בבניין שאינו בית מגורים"** (ע"פ 3559/11 **מדינת ישראל נ' הוואשלה** (30.10.11)).

14. מאחר ומדובר בעבירות שכיחות ומתחמי הענישה המקובלים בה מוכרים היטב לצדדים ולבית המשפט לא אריך בהפניות לפסיקה הנוהגת, אך אציין מבין פסקי הדין שהזכירו הצדדים את פסקי הדין הבאים:

א. ת"פ 48337-01-19 **מדינת ישראל נ' אלרפאיעה** (1.3.2020): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בארבעה אישומים הכוללים שתי עבירות של פריצה לבניין שאינו בית מגורים וגניבה, ניסיון פריצה למבנה שאינו דירת מגורים, סיוע לפריצה למבנה שאינו בית מגורים שתי עבירות גניבה וסיוע לגניבה. נפסק כי יש להתייחס לכלל העבירות כאירוע אחד ונקבע מתחם ענישה של 22-40 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ 63129-01-18 **מדינת ישראל נ' זמירו** (1.2.2020): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות פריצה למחסן וגניבה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 9-24 חודשי מאסר.

ג. ת"פ 10724-10-20 **מדינת ישראל נ' חיט** (17.6.21): הנאשם הורשע ב-7 עבירות פריצה לרכב במטרה לגנוב, 3 עבירות גניבה מרכב, הסגת גבול, הונאה בכרטיס חיוב פריצה לבניין שאינו דירה גניבה והיזק לרכוש. בגין הפריצה למסעדה נקבע מתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל.

15. בנוסף אציין על דרך ההפניה בלבד, כדי שלא להאריך יתר על המידה, לפסקי הדין הבאים: עפ"ג (מרכז-לוד) 64042-05-16 **אבו רחיל נ' מדינת ישראל** (20.9.2016); עפ"ג (י"ם) 43859-12-19 **אבו סביתאן נ' מדינת ישראל** (28.6.2020); עפ"ג (חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014); רע"פ 4338/15 **כהן נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל**.

16. בהתבסס על כל האמור עד כה, נוכח העובדה שמדובר בהתפרצויות "פשוטות" לבתי עסק (בהרמת תריס, שבירת מנעול וכד'), ובהינתן ששווי הנזק, קרי הרכוש שנגנב, אינו ידוע, ולאור מידת הפגיעה בערכים המוגנים ורמת הענישה המקובלת בסוג זה של עבריינות סבורני כי **מתחם הענישה לכל אחד מהאישומים נע בין מאסר של מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר**.

17. אשר לגזירת העונש המתאים לנאשם, שקלתי לחומרא את שיקולי ההרתעה הרלוונטיים בעבירות רכוש, את עברו הפלילי המכביד מאוד של הנאשם, את התרשמות שירות המבחן בנוגע לקושי של הנאשם בשמירת גבולות ובשמירה על יציבות במסגרות שונות, ואת המלצתו למאסר בפועל. כמו גם את אי לקיחת אחריות והשלכת האחריות על גורמים שונים.

18. מנגד שקלתי את גילו של הנאשם, מצב בריאותו, נסיבות חייו הקשות, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, את הבעת החרטה בבית המשפט ואת העובדה כי הוא מתמיד לפי שעה בתוכנית הטיפולית בה מצוי כעת במעצר. לקחתי בחשבון גם את מעצרו הממושך, שתנאיו קשים מתנאי מאסר. הנאשם דבק בעבריינות כדרך חיים וריצה מאסרים ממושכים. אודה כי מראהו באולם בית המשפט - קשה. מדובר באדם לא צעיר, שנראה אף מבוגר מכפי גילו, וחרף כך אינו מצליח להיחלץ ממעגל הפשיעה ולחדול מפגיעה ברכוש הציבור. אין לי אלא לקוות שבשלב מתקדם כל כך בחייו יתעייף הנאשם מדרך העבריינות ויצליח לנהל לאחר שחרורו ממאסר אורח חיים הגון.

19. השיקולים שמניתי מובילים למסקנה שיש לגזור את העונש בחלק העליון של מתחמי הענישה שקבעתי, אולם יש לזכור טרם חתימה שסעיף 40ג(ג) לחוק מורה כי כאשר נגזר עונש כולל על בית המשפט להתחשב במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, ולהקפיד על "יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת". סעיף זה שב ומזכיר לבית המשפט את עקרון ההלימה במקרים של ריבוי עבירות ומהווה מעין תמרור אזהרה מפני חיבור "חשבונאי" טכני של מתחמי ענישה שעלול להביא לתוצאה בלתי צודקת.

סיכום

20. בסופו של יום, לאחר ששקלתי את השיקולים לחומרא ולקולא, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר בפועל.

מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 18-06-10975 (2.4.2019), וכן שני מאסרים מותנים של 4 חודשים ו-8 חודשי מאסר מת"פ 20-03-31575 (7.12.2020). המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה ובהצטברות חלקית של 6 חודשים לעונש המאסר (היתרה באופן חופף).

סה"כ לריצוי 44 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. **8 חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. **4 חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. בשל העובדה שהנאשם נדון למאסר ממושך, ולאור היעדר כל אמצעים כלכליים, מצאתי שלא לגזור עליו קנס. בנוסף, לא ייגזר פיצוי למתלוננים הואיל ונזקם אינו ידוע. עם זאת, מורה על **הפעלת התחייבות בסך 1,000 ₪ מגזר הדין בת"פ 31575-03-20**.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ג, 08 יוני 2023, במעמד הצדדים.